

Abbie Spallen

RANTAVIIVA

Drama

Translation: Vesa Lahti

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010
www.halma-network.eu
mail@halma-network.eu

I.

Valot syttyvät. Ranta . Yö. Tuuli ulvoo. Myrsky.

Mairin ja Eileen seisovat rannalla katsoen merelle. Molemmat ovat häävaatteissa. Eileenilla on typerät korkokengät, puku persikanväristä silkkiä, eräänlainen puolikas hattu päässä huojahdellen. Mairin on pukeutunut tyylikkäästi, kalliisti, taiteelliseen tyyliin. Tämä erottaa heidät. He molemmat katsovat merelle, tuskastuneina. Tuuli ulvoo yhä. Häätilaisuudesta kuuluu musiikkia, valot tuikkivat kaukaisuudessa, soitto kuuluu kukkulalta heidän takaansa.

Mairin: Hän ei tule. Minä menen itse. Hän tekee lähtöä. Jeesuksen tähden, minun olisi pitänyt lähteä itse takaisin ylös.

Eileen: Asetu aloillesi nyt. Clodagh kyllä raahaa hänet tänne. Vaikka hiuksista.

Mairin: Olisin raahannut hänet alas nopeammin. Tarkoitin vain, että hän ottaa suloisen...kerskuen puheillaan. Jumala tietää mihin hintaan...Jeesus. Katso nyt. Minne minä katson? Voi Kristus. Voi ei.

Eileen: Clodagh potkaisee hänet alas, oli sandaalit jalassa tai ei. Enemmänkin itsekseen. Ei silti, että siitä olisi mitään hyötyä.

Mairin: En näe heitä. Näetkö sinä? Missä helvetissä he ovat? En näe heitä.

Eileen: He ovat siellä. Juuri tuolla. Katso tarkemmin, niin näet valkoista. Pikkuruisen typerän esineen vedessä. Tuon pikkuruisen maaliläiskän.

Mairin: Juuri ja juuri valkoisen tuolla. Vain vanhan veneen, jota kukaan ei omista; siinä on murtunut runko, kaksi airoa, jotka eivät kelpaisi koirallekaan. Miksi menisit lähellekään tollasta lautakasaa?

Heidän takaansa kuuluu ääni. Sweeney saapuu. Sweeney on paikallinen 'tanssiaisten pääjehu'. Kaupungin 'asiantuntija' kaikessa ja ei missään. Osittain ikävöystyttävä, osin mystinen, osin idiootti. Vanha mies, jolla on vanha pikkutakki ja vanhat shortsit. Hän olisikin kaikkea tätä, ellei Sweeney olisi myös kolmetoistaavuotias lapsi. Hän on pieni ja lapsenomainen, hieman punaista hiuksissaan.

Sweeney: Kuulin kerrottavan, että olivat ulkomaalaisia. Eivät maahanmuuttajia vaan turisteja. Oikeita turisteja. Bona fide. Palataanpa asiaan nyt. Tai mennään hieman pidemmälle. Missä hän on nyt? Kun olisi jotain, mihin tarkentaa. Minun vanhat silmäni eivät ole parhaimmillaan pimeässä.

Mairin: Näen veneen ja näen heidät, keitä he sitten ovatkin, mutta missä hän on? Missä on toinen vene? Se kunnon vene. Pelastuslaitoksen mies. En saa *häntä* näköpiiriini.

Eileen: *Menee hänen luokseen ja tarttuu häntä kyynärpästä. Osoittaa Mairinin kädellä.* Nyt, seuraa kättäni. Näetkö hänet nyt? Tuolla on vene menossa kohti toista venettä.

Mairin: *Katsoo ulos merelle.* Tuo läikkä? Tuo... Voi ei. Voi ei, ajattelin, että se oli... ei mitään. Ei tuo läikkä. *Hän joutuu todella paniikkiin.* Missä he kaikki ovat? Miksi kukaan ei ole tullut paikalle? Hänen on määrä vastata puheluihin. Yritä vielä puhelimellasi.

Eileen kokeilee puhelimellaan. Turhaan.

Sweeney: Sanoisin, että liian myrskyisää. Noille helikoptereille ja muutenkin, eikä vaan?

Mairin: Eiväthän ne voi pyöriä vain ympäriinsä peläten jotain tuulenpahaista. Kun heille sanotaan, että tulkaa, niin juuri niin he tekevät. He tulevat.

Eileen: Siis, jos hän on pyytännyt heitä tulemaan...

Mairin: Mitä?

Eileen: Kyllä hän tekee niin! Ei, ei, olen varma, että hän arvioi tilanteen ja...

Mairin: Arvioi?

Eileen: Takaan, että hän pyytää heitä tulemaan!

Mairin: *Hän ei olisi voinut tehdä mitään. Kuten ei kukaan muukaan.* Juuri nyt ei voi tehdä mitään. Sulkeutuneina. Helvettiin te kaikki. Mutta ei hän. Mitäs tuo on? Miksi he eivät lopeta soittamista?

Sweeney: Aika hankalaa lopettaa häät. Eikös teidänkin mielestä? Ihmiset ovat juovuksissa...pitävät hauskaa. Ihmiset unohtavat huolensa niin mielellään.

Mairin: Jeesus!

Eileen: *Hän luopuu puhelimella yrittämisestä.* No, ehkä jos jollakin henkilöllä ei olisi ollut *loistavaa* ideaa tuoda hänet tänne alas jo heti alkuun. Ihmettelenpä kuka ja ei niin kaukainenkaan, typerys se oli.

Sweeney: Kuulkas nyt neitiseni, minä en heittänyt heitä veteen. Noita pikkuisia ranskalaisia pölkkypäitä tai olivat sitten mitä hyvänsä, minä en pitänyt heitä aloillaan ja kaatanut juotavaa alas kurkuistaan. Enkä myöskään saanut hänen aviomiestään heittäytymään heidän peräänsä.

Mairin: Joku teki niin.

Eileen: Ja kukapa muu kuin sinä olisikaan hilannut itsensä ylös kukkulalle ja napannut pikkuisen Trionan Bay hotellista?

Sweeney: No niin, siinäpä kiitokset. Ja enkö se ole juuri minä, joka on tarjonnut teille sen ainoan todellisen mahdollisuuden. Muussa tapauksessa seisoisimme vain tässä ja...*hän katsoo ulos merelle.*

Mairin: Ehkä hän halusi tehdä vaikutuksen johonkin. Ehkä hän juuri siksi pani itsensä likoon.

Sweeney: *Puuskahtaen.* Juuri vihityssä morsiamessa on jotain viehättävää. Sanoin vain sen.

Eileen: Ei tuossa morsiamessa. Puhummeko muuten samasta morsiamesta?

Sweeney: Se oli viimeinen yritys hankkiutua eroon. Viimeinen keino pelastaa hukkuva ihmisolentoparka, joten kiitos siitä, ettette syytä minua.

Mairin: Luulenpa, että hän on lähempänä heidän venettään nyt. Onko hän? Voisinko olla oikeassa?

Sweeney: Sen tyyppistä viehkeyttä, jolla voi tynnyttää myrskynkin. Siinä kaikki mitä sanoin. Jotain mitä kuulin...matkoillani.

Eileen: Et ole koskaan ollut edes bussin kyydissä.

Sweeney: Niin sanotaan jossain päin maata tai jossain etelässä. Kreivikunnassa...Westmeathissa, tai jotain sen kaltaista.

Mairin: Westmeathin kreivikunta?

Sweeney: Niin...

Mairin: MERIYHTEYTTÄ VAILLA OLEVA Westmeathin kreivikunta?

Sweeney: Olen nähnyt asioita. Olen nähnyt asioita. Ihme, joka...

Eileen : Discovery Channelilla?

Mairin: Voi hyvä Jeesus sentään. Järjetöntä. Tämä on...

Sweeney: Mistä tiedät, että se ei ole totta?

Eileen: Katsokaa nyt mitä olette tehneet tuolle naiselle. Juuri vihitty morsian voi tyynnyttää meren. Ottakaa yhteys säätiedotuksista vastaavaan toimistoon...siellä ollaan varmasti jääty vaille tätä...

Clodagh saapuu.

Clodagh: Hän ei tule. Sanoinhan, ettei tule.

Sweeney: Siispä emme saa koskaan tietää, emmehän?

Eileen: Turpa kiinni!

Clodagh: Hän on kyllä siellä ylhäällä. Räkäkännissä.....Olisin voinut...

Mairin: *Hiljaa.* Hän on nyt vedessä. Veneet kippasivat ympäri yhdellä läiskäyksellä.

Clodagh: Minä raahasin hänet ulos kesken congan. Hän oli vihreä kuin turistin hattu.

Sweeney: Ja hän ei tule?

Clodagh: TIETENKÄÄN EI TULE SENKIN HULLU! Hän luulee, että minä narutan häntä. Niin kuin kerroin hänen tekevän. Niin kuin nyt olisin laskemassa leikkiä sellaisesta asiasta kuin tuo tuolla. Alkoi nauraa vasten kasvojani. Hänestä tuoksahtava Bacardi tainnuttaisi aasinkin. Siinä minä sitten seison huutaen hänelle, että hänen on tultava, koska noille pikkuisille saksalaisille pojille ja Tomille oli sattunut onnettomuus ja tuuli piiskaa sanoja suustani kuin nukkaa ja hän vain hohottelee minulle. Lopettaa sitten ja katsoo minua. Hullu Tinnelly, hautausurakoitsija, antaa ylen mieheni Mersun eturenkaalle ja seisomme katsoen toisiamme ja kuulemme vain hänen hihkuntansa.

Mairin: En näe häntä lainkaan nyt. Eileen Fagin, näytä minulle, missä hän on.

Clodagh: Bay hotellin ulkopuolella tupakoitsijat seisoskelevat katsellen meitä, ja mitä minuun tulee, niin en ole itsekään liian selvä ja sanon että, Sweeney pyytää sinua tulemaan, koska vastavihitty vaimo voi tyynnyttää myrskyn. Ja mieleeni juolahtaa, että sen täytyy kuulostaa kylläkin hieman naurettavalta. Voi hyvä Jeesus, missä hän on nyt?

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Sweeney: En ota mitään vastuuta.

Clodagh: Hän katsoi minua aika kylmästi. Ja tupakoitsijat palasivat sisälle. Hänellä on hyvin kylmä katse...

Mairin: Niinpä vain kävelit pois?

Clodagh: Hei tyttöseni, älä ala syyttelemään minua siitä, että en päässyt tavoitteeseen. Raahasin perseeni ylös kukkulalle. Soitin rannikkovartiostolle. Olen tehnyt sentään jotain hyödyllistä, sen sijaan, että odottelisin täällä vetelehtien kaistapäisenä sekoillen. Joku vaimo...

Mairin: Mitä sanoitkaan?

Eileen: Hän on lähellä venettä nyt. He yrittävät vetää hänet ylös.

Triona tulee. Hyvin juopuneena.

Sweeney: Olet nyt ehkä, hieman myöhässä...

Triona: Siinä tapauksessa, ettette ole panneet merkille, niin minun häitäni vietetään tuolla ylhäällä. Kaiken kaikkiaan kolmenkymmenen tonnin häitä.

Mairin: Minun olisi pitänyt mennä itse. Olen pahoillani. Minä vain...

Triona: Kolmen kymppin iso, valtava vitsi.

Clodagh: Miksi laskisin leikkiä sellaisesta asiasta?

Triona: Et sinä, vaan hän. (*Mairin*). Ei olisi tullut mieleenikään, vaikka hän yrittäisi jättää varjoonsa elämäni parhaan päivän.

Mairin: Jättää varjoon...katsoisitko edes joskus ympärillesi?

Triona: No, mitä muuta sinun pikkuinen pantomiimisi oikein tarkoittaa?

Mairin: Jeesus! Toimittakaa joku hänet pois täältä. Viekää tuo mato pois näkyvistäni!

Eileen: Hyvä Jumala, päättäkää jo.

Sweeney: Nyt Triona lähdetään. Olet ottanut tarpeeksi Bacardia baarissa. Ja nyt. Onko tuo punaviiniä rinnuksillasi?

Triona: Älä käpälöi minua, senkin kyläkääpiö!

Sweeney: Tuo ei vaikuta oikein ladymäiseltä ollenkaan?

Triona: Ei mikään ihme, että äitisi karkasi paimenen kanssa.

Sweeney: Hän ei ollut paimen...

Triona: Katsoi sinua kerran ja pötki pakoon kukkuloille.

Sweeney: Hän oli nautojen jalkojenhoitaja.

Triona: Hän oli mitä?

Sweeney: Hän trimmasi lehmien sorkkia.

Triona: Varmasti oli. Varmasti teki niin. Mitä sanotkin, senkin gimp.

Clodagh: Lopettakaa! Odottakaa! Luulenpa, että he saivat hänet. Oh.

Eileen: Kyllä. Oh kyllä, he vetävät häntä ylös käsivoimin.

Mairin: Käsivoimin...Kestäkää. Kestäkää.

Triona: Nyt kun on sairaiden vitsien aika, niin jopa sinulle tämä on liikaa...

Sweeney: Siellä ovat ne kolme pientä poikaa Ranskasta. Ne, jotka asuivat retkeilymajassa.

Triona: Ja mitä on ranskaksi kuokkavieras? Heillä ei ole mitään tekemistä minun kanssani.

Sweeney: Kolme moukkaa, mistä tahansa tulevatkin. Ottivat veneen ja siinä kaikki. Siispä tragedia.

Tästä tehdään vielä lauluja.

Triona: Ja kerropa minulle tämä, soititteko rannikkovartiostoon tiedäthän, puhelimella?

Sweeney: No, kyllä me yritimme, mutta päädyimme toiseen ratkaisuun.

Triona: Joka on?

Sweeney: Vastaviihitty morsian voi rauhoittaa meren.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Tauko

Triona: Sanotko vielä uudelleen?

Sweeney: Vastavihitty morsian voi tyynnyttää meren. Hänellä on voima...

Triona: Ahaa. Okei. Ymmärrän. No, täytyypä sanoa, että se on hyödyllistä. Ah, tähän paikkaan anteeksipyyntöni, sillä ymmärräthän, että ajattelin hetken sinun puhuvan kuormasta paskaa.

Mairin: Ole hiljaa! Isäsi on tuolla merellä. Hyppäsi niiden kolmen perään. Etkö edes halua katsoa?

Triona: Mitä?

Sweeney: Käsivoimin, luulenpa, että he antoivat hänen luiskahtaa.

Triona: Tämän sairaammaksi ei voi asiat mennä.

Mairin: Voi hyvä Jeesus. Eileen Fagin, näetkö sinä?

Sweeney: Hän on siellä ja he ovat hukkumaisillaan. Näyttää siltä, että he kaikki ovat vajoamassa.

Clodagh: *Mätkäisee häntä päähän.* Ole hiljaa!

Triona: Minun isäni? Minun Isäni? Clodagh, onko tämä totta?

Mairin tarttuu Trionaa kyynärpästä.

Mairin: Täytyykö minun tappaa hänet vai mitä? Täytyykö minun lyödä hänet matalaksi? Jos minun täytyy tehdä niin...

Triona: Teetteks te pilaa vai mitä? Onko tämä totta?

Tauko

Mairin: Sweeney, mitä minä teen? Olisiko kivi sopiva? *Hän poimii maasta kiven. Eileen menee ja nappaa sen hänen kädestään.* Mitä tämä on? Sweeney? Älä välitä. Tee vain mitä sinun on tehtävä.

Sweeney: Ei mitään käsitystä.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Mairin: Minulla ei ole veistä tai mitään sellaista, vain kivi, se saa kelvata...

Triona: Päästä irti! Missä hän on? Missä minun isäni on?

Sweeney: ...En ole aivan sataprosenttisen varma. Uskon, että kyse on manauksesta, ei uhrauksesta.

Clodagh: *Järkyttyneenä.* He liikkuvat pois päin. Luulen, että he liikkuvat pois päin.

Triona: Ei!

Sweeney: Ei se ole manaus. Minä...tunnen hyvin sen kans'.

Mairin: Antakaa joku minulle veitsi. Tässä, korkokenkäni.

Hän ottaa kengän jalastaan ja valmistautuu iskemään.

Triona: Ootte kaikki seinähulluja. Isä? Kutsukaa joku apua.

Musiikki alkaa soida ylhäällä. Kappale on 'Rock The Boat'.

Clodagh: Nyt en näe yhtään mitään.

Mairin: *Päästää Fionan.* Eileen Fagin, osoita hänet minulle. Eileen, missä sormesi on?

Eileen: Olen pahoillani. En mä tiedä...Luulen, että olen kadottanut...oh. *Hän istuu kuin nukke.*

Sweeney: Luulen, että saatoimme olla hieman liian myöhässä. Siinä on mahdollinen selitys.

Triona: Miks ette tee jotain hyödyllistä? Luulin, että tämä on jonkinlainen vitsi.

Sweeney: Tai ehkä hänen pitäisi olla neitsyt.

Triona: *Seisoo ja toljottaa siinä.* Olisitte voineet..voi Jumalani.

Sweeney: Ehkä se on juuri siinä! Koskapa et ole oikea morsian.
He seisovat katsellen kun vene liikkuu selkeästi kauemmaksi ja kauemmaksi. Kaukaisuudesta kuuluu helikoptereiden meteliä.

Sweeney: Siinä on enemmän työtä kuin huoran kahdessa lahonneessa päässä.

Musiikki voimistuu. Siirtymä.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

II.

Valot syttyvät. Mairinin talo. Upeaa; mustia lattialaattoja jne., minimalistin unelma. Valtavan huoneen toisessa puoliskossa on beigen tai pistaasin värinen sohvakalusto. Matalalla pöydällä on ruoka-annoksia, voileipiä jne. ja alapuolella Wallpaper- aikakausilehtiä. Toista puolta huoneesta hallitsevat valtavat kangaspuut. Huoneessa on lasinen väliseinä, joka tavallaan erottaa sen muusta huoneesta. Näin yksi sivu on avoinna meihin päin. Täällä Mairin työskentelee. Kaikkialla on värjäysastioita ja kangasnäytteitä. Seinät ovat paljaat, lukuun ottamatta takaseinää, jolla riippuu kaunis, valtava, kudottu seinävaate; moderni, silti sisältäen perinteisiä elementtejä, ilmeisesti Mairinin työ. Talosta saa vaikutelman, että se sijaitsee kukkulalla ja katsoo valtamerelle. Tuulen ulvonta kuuluu ulkoa ja kaikki viittaa siihen, että neljäs seinä on lasia ja avautuu rannalle päin. On ilmeistä, että Mairin on menestynyt todella hyvin. Hän on taiteilija ja suunnittelija. Tämä ei ole mitään kotitekoista teollisuutta. Hän on sikarikas. Kuitenkin tuntuu siltä, kuin tämä paikka olisi sieluton. Keskellä huonetta on katafalkki; koroke, joka on peitetty mustalla hapsutetulla kankaalla. Se on iso, synkkä ja kaiken kaikkiaan hieman goottinen. Katafalkilla on puinen laatikko, arkun korvike, muistotilaisuutta varten. Vain ruumis puuttuu. Laatikko on rakenteeltaan karkeatekoinen, ehkä ajopuusta tai ainakin paikallista puuta. Sillä ei ole todellakaan samaa tahrattomuutta kuin ruumisarkulla. Kantta ei ole. Sisäpuoli on valkoista musliinia tai raakapellavaa. Ulkoa kuuluu autonovien sulkeutumista; ihmisiä lähdössä. Mairin seisoo keskellä huonetta. Triona tulee sisään.

Triona: Tulin vain kertomaan, että olen lähdössä.

Mairin: Oletko todella? Triona.

Triona: Minun täytyy mennä mieheni luokse.

Tauko. Mairin nauraa hänelle, mutta nauru on hieman hermostunutta.

Triona: Hän lähettää sydämelliset terveisensä. Mies on ollut pyhimys. Tiedätkö mitä hän tekee nyt? Peruuttaa häämatkan. Ayah Napa. Suuri yllätys. En tiennyt mitään siitä, Ainakaan en tiennyt, kunnes sinä päätit pitää tämän...mikä se sitten onkin.

Mairin: Muistotilaisuus.

Triona: No, jos muistan oikein, niin meillä oli jo yksi sellainen? Siis kirkossa pidetty? Niille pienille ulkomaalaisille pojille. Pari viikkoa sitten, eikö vaan?

Mairin: Se oli rukoustilaisuus. Se oli...toivoa. Tämä on jotain muuta.

Triona: Entä etkö olisi voinut kertoa meille siitä aikaisemmin? Mies on ollut...siitä on jo kuukausi. Kuten sanoin...häämatkani. Liput varattu. Olisi voitu tehdä se.

Mairin: Toisin kuin ajattelet Triona, minun elämäntarkoitukseni ei ole sabotoida sinun idioottimaisia lomasuunnitelmiasi.

Tauko

Triona: No niin, siinä hän on, mies raukka, yrittäen saada rahansa takaisin. Ja ihmisten pitäisi olla sympaattisia toisin kuin lomabisneksen. Joka tapauksessa.

Mairin: Joka tapauksessa.

Triona kääntyy lähteäkseen

Triona: Näyttäisi siltä, että kyseessä ei ole mitkään normaalit ruumiinvalvojaiset Mairin. Vain sinä ja tyhjä vitun laatikko.

Mairin nappaa lautasen, jossa on dippikastikkeita pöydältä ja on aikeissa heittää ne hänen päälleen. Clodagh astuu sisään ja väistää. Hän seisoo ja tuijottaa heitä kahta. Mairin laittaa lautasen pois.

Mairin: Olin juuri tarjoamassa dippiä Clodagh, sillä se on saanut hyvän vastaanoton.

Triona kääntyy ja mulkaisee. Mairin istuu.

Clodagh: Aivan., olen iloinen että se on ollut suuri menestys.

Mairin: *Katsoen dippikastiketarjotinta.* Se on hummusta. Sitä saa Aya Napassa.

Kammottava hiljaisuus.

Clodagh: Okei, no, onko todella...no, Mairin, joka tapauksessa olemme viimeiset nyt. Tulin vain katsomaan tarvitsetko jotain...mitä tahansa ennen kuin me...

Mairin: Oletteko lähdessä?

Clodagh: Mitä? Joo...niin. Oli mukavaa, kun kutsuit meidät, mutta...

Triona: Heidän on palattava miestensä luokse.

Mairin: Mikä onnekas sakki aviomiehiä he ovatkaan.

Lisää sulkeutuvien auton ovien ääniä. Eileen tulee sisään. Hän kantaa valtavaa omenatorttua. Kannatellen sitä molemmin käsin. Siinä on kolmen tuuman kuorrutus. He kaikki katsovat sitä hetken.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Clodagh: Äitijumala, mistä sait tuon jutun?

Mairin: Nähtävästi Desperate Dan on ollut paikalla.

Eileen: *Hiukan typertyneenä tortun koosta.* Bernadette Foley oli tulossa ylös polkua tämä käsissään. Onnistuin juuri kamppaamaan hänet kalkkiviivoilla. Sanon, 'Olet liian myöhässä, nuo...ruumiinvalvoijaiset olivat *yksityistilaisuus* ja vain tiettyinä ajankohtana'. Hän sanoo *Yksityistilaisuus?* Mitä hän oikein piilottelee? Minä sanon 'Ei, *Ehdottomasti* yksityinen on sitä, kun piilotellaan jotain, yksityistilaisuus on vain *yksityistilaisuus*'. Olisittepa nähneet hänen kasvonsa, mutta minun mielestäni hän tunsi itsensä syrjäytetyksi. Hän oli todella viemässä torttua pois.

Mairin: Onko se torttu? Luulin jonkun kadottaneen pölykapselin.

Eileen: Se oli ensimmäinen kerta vuosiin, kun häneltä evättiin pääsy ruumiinvalvoijaisiin: Ruumiinpesijältä.

Clodagh: Eileen.

Eileen: Hän todella pesee ruumiita. Tekee kyynärpäillään tilaa pesusoikkoineen kaikkineen. Mutta hän on todella järkyttynyt, koska ei ole mitään ruumista pestäväksi...anteeksi vaan.

Mairin: Miksi et laittaisi sitä pöydälle...ennen kuin nyrjäytät ranteesi.

Eileen kamppailee tiensä pöydän luo ja laittaa tortun sille. He kaikki katsovat sitä hetken.

Mairin: Se on päällystetty vaaleanpunaisella sokerilla. Ei, en kyllä syö vaaleanpunaista sokeria.

Eileen katsoo häntä inhoten. Ikään kuin hän olisi laskenut leikkiä.

Clodagh: Hyvä on Mairin. Siispä me lähdemme nyt. Annamme sinulle mahdollisuuden...lepoon.

Eileen alkaa siistiä paikkoja.

Clodagh: Anna niiden olla Eileen, varmasti voimme kerätä lautaset toisen kerran. Olen varma, että Mairin ei kuolemakseenkaan halua meitä enää tänne ärsyttämään häntä.

Mairin katsoo häntä.

Clodagh: Tarkoitan vain, että olen varma, että...haluat...hieman aikaa itsellesi.

Mairin katsoo yhä häntä.

Clodagh:...kylpeä tai jotain. Huomenna on merkittävä päivä.

Mairin: Kertoakseni totuuden Clodagh, olisin iloinen seurasta.

Eileen lopettaa puuhansa ja tuijottaa häntä.

Eileen: Mitä? Meidän seurastamme? No, minun...minun täytyy mennä. Minun täytyy noutaa...tyttäreni...viesti. Tarkoitin vain, että jos olisin tiennyt...

Clodagh: Kenen haluat jäävän? Meidän kaikkien kolmen, vai? Meidän?

Mairin: Minä... En vain luule selviytyväni itsekseni.

Clodagh: Entä...ystäväsi, he, ketkä olivat täällä aiemmin?

Mairin: ...kaikki menneet kotiin. He tulivat kaikki kaupungin ulkopuolelta.

Clodagh: ...Jean ja Alec, ja muut Tomin perheestä?

Eileen: Näin hänen äitinsä lähtevän, näin kun saatoit hänet autolle.

Triona: Kätesi hänen päänsä päällä kuin TV:n poliisisarjoissa.

Mairin: Kuulkaas, unohtakaa koko pyyntö. Olen vain...olette oikeassa, en ajatellutkaan pyytää heitä... Olette oikeassa. Ei ole kyse siitä ettemmekö olisi läheisiä.

Clodagh: Ei, ei olisin ilahtunut...istua...tuon, mitä se on, kovan yön jälkeen lopulta...Ajattelin vain, että olisi muutama, fiksumpi ihminen...tiedättehän?

Mairin: Oh, en voisi kuvitellakaan ketään muuta. Senkin jälkeen, kun olette olleet todistamassa *tapahtumaa? Kuolemaa?* Olette todistajia Clodagh. Siinä on iso yhteys eikä mitään virhettä.

Clodagh: Todistajia? No, en muotoilisi sitä juuri noin.

Mairin: Tiedätkö Clodagh, että tällä hetkellä luulen selviytyväni yöstä omillani, mutta...kun kello tulee neljä aamulla, siinä minä olen, huutamassa tuuleen. Tarvitsen ihmisiä ympärilleni...unohtamaan huoleni..jotka saavat minut nauramaan Clodagh. Te tytöt olette juuri kuin... kolmikko jostain komediasta.

Tauko:

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

Mairin: Ratkiriemukasta. Niin kaikki sanovat aina.

Clodagh: Meidän pitäisi ilahtua.

Mairin: Olettehan kaupungin puheenaihe.

Eileen: Mutta minun on...viesti...

Clodagh: Tietysti. Se on vähintä mitä voimme tehdä Mairin. Juuri niin täälläpäin tehdään. Yhteisö kokoontuu yhteen aikoina, jolloin...pyydän anteeksi, etten ehdottanut sitä itse. Mitä oikein ajattelin? Sen täytyy johtua tunnetilasta... iltapäivästä. Ei, me istuisimme mielellämme täällä kanssasi. Ja...niin. Se olisi kunnia.

Triona: Minun täytyy palata aviomieheni luokse.

Clodagh: Voi herran tähden.

Triona: Mitä?

Clodagh: Suonet anteeksi, jos tuo ´aviomieheni` repliikki ei oikein toimi mielestäni.

´Minun aviomieheni´; meidän Mickey, jolla on likaiset sukat ja yhteen liimautuneet polvihousut. Siis meidän Mickey, ja jos muistan oikein naisena, joka pesi hänen persettänsä tarpeeksi kauan, osaa kyllä huolehtia itsestään yhden yön verran. Miksipä et tekisi oikeaa ratkaisua ja istuisi...äitipuolesi kanssa tuonne.

Mairin: Kiitos Clodagh. Et voi uskoakaan kuinka arvostan tätä.

Clodagh: Se on kunnia, ja sitä ei tehdä vain sinun vuoksesi, vaan myös Tomin.

Mairin: Tomin vuoksi? Toivoin, että sanoisit noin.

Clodagh: Ja kuitenkin, Triona on miniäni, niinpä olet melkein perhettä nyt, etkö olekin?

Mairin: *Säpsähtäen.* Sitä myös.

Eileen: *Yhä kiukuissaan, mutisten puoliääneen alkaa kalisuttelemaan lautasia.* Oh jee, menneet ovat menneitä ja kaikki menneet pois.

Clodagh: Eileen, laita taramosalata pois.

Hän tekee niin. Kiukkuisesti. Triona istuu parhaalle tuolille ja hyvin yrmeänä laittaa iPodinsa toisen kuulokkeen korvaansa.

Mairin: Nyt, miltä kuulostaisi kupponen vahvaa ja kuumaa teetä?

Hän suuntaa kulkunsa keittiöön.

Mairin: Pysähtyen. Mitä menneistä Eileen?

Eileen: Tä?

Mairin: Lauloit pientä laulua, jotain menneistä?

Triona: Mistä päättelet, että hän puhuu sinusta?

Mairin tuijottaa häntä, lähtee sitten. He kaikki katsovat toisiaan. Hyvin vaivaantuneina.

This sample translation was done on occasion of the **HALMA grant** of the author **Abbie Spallen** at the **Writers' House Jyväskylä** in June and July 2010.

The original text was translated by **Vesa Lahti**.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu